

דרך פקודיך מצוה כב

שהתרשל מתורה ועבודה אשר זה הוא מעשה היצר טוב ועבודתו, משא"כ אם אינו משיב את היצה"ר מתחלה הנה הוא קשור בחשק עבדות אהבת העולם, הגם שילמוד ויעבוד אינו בשלימות, כי האורב יושב בחדר חלל השמאלי שכלב ומבלבלו בתאוות, אבל אם מחזיר בתשובה ליצה"ר בקל יחזיר את היצ"ט, כי היצה"ר גם כן יסייעו שמתהפך מר למתוק וז"ש (כמה דאוקמוה זכה עזר לא זכה כנגדו) (ואמר) בגין דאינון דיוקנא חד בשה וחד בחמור (כמש"ל עי"ש), ואם זכה לאחזרא בתיובתא, הגם דאיהו חמ"ר עם הארץ (רצ"ל שנטה אל הארציות נהנה בתאוות העולם בנפש הבהמית שלו המכונה לחמור ונקרא עם הארץ נוטה אל הארציות, עכ"ז) תפדה מן גלותא בשה (רצ"ל להיותן תאוות מותרות מדברי הרשות יפדה אותן מן גלותא בשה, היינו כאשר יתעסק בכח הזה בתורה ועבודה דאינון מעשה הש"ה היינו נפש הקדושה הנקראת ש"ה כנ"ל) ואי לא הדר בתיובתא (שלא עבד את הש"י בכח הזה שניתוסף לו בתאוות המותרות) וערפתו שוי ליה עם קשה קדל (רצ"ל צריך עריפה וכריתה הכח ההוא ע"י סיגופים כי דומה לו עם קשה עורף הנהנים מאיסור שהוא משלש קליפות הטמאות הבן הדברים). הנה אם יסבלו דברי הזוה"ק הפירוש הזה מה טוב, ובאם אין הפירוש כך אף על פי כן הדברים אמיתיים וסמכותם על דברי הזוה"ק ואין כאן בית מחוש.

(ד) עפ"י דברינו הנ"ל תבין האריך רמז המצוה הזאת נוהגת בכל מקום ובכל זמן, והשב אל ה' יתבונן את אשר נהנה בתאוות הגשמיות ולא הלך לעבוד את ה' בכח האכילה וההנאה ההוא אזי ישוב אל ה' וכו' ויקבל עליו וכו'.

והנה נפש הבהמית יכולה לה חמור"ר סוד החומר המתאווה לתאוות החומריות אכילה ושתייה ומשגל (והנה הוא כלולה מרמ"ח איברים חמ"ר רמ"ח), ונפש הקדושה יכולה ש"ה, הנה הוא ג"כ כלולה מרמ"ח, וכשתוסיף אל הוי"ה על רמ"ח בגימ' ש"ה, הן הנה שמות הקדושים שמות החסד והרחמים העוזרים לאדם כי אלמלא הקב"ה עוזרו וכו' אינו יכול לו, קידושין ל:), כי ליצה"ר משפט הבכורה כי לפתח חטאת רובץ. ונחזור אל הראשונות, מסטרא דשמאלא סוד היצה"ר באים כל התאוות של אכילה ושתייה וכיוצא, ומסטרא דימינא יצר טוב תורה ועבודה ומצות. והנה כל הדברים האסורים עפ"י התורה חיותם משלש קליפות הטמאות הצריכים בטול וכריתה לגמרי, ומהם נפשות אומות העולם אשר יתבטלו לעת קץ במהרה בימינו, אבל דברים המותרים עפ"י התורה דברי הרשות חיותם מקליפת נוגה, אם יקח האדם ויהנה מדבר ההוא לילך בכח האכילה ההוא לעבוד את השי"ת, הנה יכלל הקליפת נוגה אל הקדושה ותוכלל נפשו הבהמית בנפש הקדושה. אבל אם כוונתו למלאות תאוותו, הגם שהוא דבר המותר עכ"ז תוכלל הקליפת נוגה בג' קליפות הטמאות, רק זה הוא החילוק בין

ומעתה נבא לביאור דברי הזוהר, ורוא דא יצה"ר יכול לאחזרא בתיובתא ולבתר יצר טוב (רצ"ל מתחלה יכול האדם להחזיר בתשובה את היצה"ר היינו שלא יהנה אפילו מדברים המותרים רק לשם שמים, אזי אם יעשו כזאת אזי יהיה יכול להחזיר את היצר טוב בתשובה דהיינו מה

(ג) **נבא** להתבונן בטעם המצוה הזאת למה נשתנה פטר חמור מכל בהמות טמאות, ז"ל הזהר הקדוש פרשת בא (מ"ג ע"א) פקודא דא לפדות פטר חמור ולערוף פטר חמור אם לא יפדה ליה, הה"ד ואם לא תפדה וערפתו, ורוא דא יצה"ר יכול לאחזרא בתיובתא ולבתר לאחזרא יצר הטוב כמה דאוקמוה אם זכה עזר אם לא זכה כנגדו, בגין דאינון דיוקנא חד דשה וחד דחמור ואם זכה לאחזרא בתיובתא אע"ג דאיהו חמור עם הארץ תפדה מן גלותא בשה דאיהו שה פזורה ישראל, ואי לא הדר בתיובתא וערפתו שוי ליה עם קשה קדל דעתידין לאיתמחאה מן ספר חיים דעלייהו אתמר מי אשר חטא לי אמחנו מספרי עכ"ל הזהר הק"מ).

והנה עם היות שדברי שלהבות הזוה"ק אי אפשר להתבונן בהם עד תכלית הכוונה, עם כל זה להיותן דברי אלקים חיים דנפקין בהדרתא מפי קדושי עליונים יש חלק לכל נפש מישראל למצוא בהם דברי חפץ כפי שורש נשמתו במחצב הקודש. והנה נ"ל הפירוש עפ"י פשוטו, דהנה בכל אדם מישראל ישנם ב' נפשות היינו נפש הקדושה מסטרא דקדושה ומשכנה במוח ומתפשטת בחלל הימיני שכלב לב חכם לימינו [קהלת יב] והוא רוא דיצר טוב, ונפש השניה מהקליפה (בישראל הוא מקליפת נוגה סוד הטיקלא) משכנה בחלל השמאלי שכלב לב כסיל לשמאלו [שם] והוא רוא דיצה"ר, והנה זה כל האדם להפוך מר למתוק להפוך גם נפש הבהמית לקדושה להיכלל קליפת נוגה אל הקדושה, והדברים ארוכים וכבר הם נמסרו אל החבירים מפה לאזן אין מן הצורך להאריך (ומי שרוצה לרוות צמאונו בזה ידרוש בספר **התניא** [ח"א פ"ט] הנדפס מחדש).

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST